

Sygnatura akt II Cz 670/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Alicja Chrzan

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014r. w Świdnicy
na posiedzeniu niejawnym
sprawy

z wniosku (...) spółki z o.o. spółki komandytowej we W.

przy udziale dłużników **J. D., M. D. i A. M.**

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 marca 2014r., sygn. akt.
I Co 558/14

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 marca 2014 roku, sygn. akt I Co 558/14 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił wniosek (...) sp. z o.o., sp. komandytowej we W. przeciwko dłużnikom J. D., M. D., A. M. o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień z tej przyczyny, że zdaniem Sądu dołączona do umowy sprzedaży wierzytelności luźna kartka zawierająca dane dłużników, niepołączona z umową nie ma charakteru dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Charakteru dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym nie nadaje im również ich poświadczenie za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata. Dołączone do wniosku notarialne poświadczenie podpisów i paraf złożonych na umowie przelewu wierzytelności i załącznikach jest zdaniem Sądu Rejonowego zbyt ogólne, bowiem nie wynika z nich jakie załączniki zostały parafowane i podpisane przez osoby działające w imieniu stron.

Wydając powyższe postanowienie Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 788 § 1 k.p.c. i art. 129 § 3 k.p.c.

Wierzyciel w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. i wniosł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku wierzyciela oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W okolicznościach niniejszej sprawy co prawda wierzyciel wraz z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień, złożył w kserokopiach wyciąg z poświadczeniem przez notariusza o zgodności tego

wyciągu z okazanym dokumentem – umową przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 roku zawartą pomiędzy (...) im. (...) a (...) sp. z o.o. sp. k. z podpisami notarialnie poświadczonymi w tut. Kancelarii, dnia 23.12.2013 r., (...)(vide: k. 7v), jednakże z powyższego poświadczenia notariusza nie wynika, że częścią składową powyższej umowy jest wykaz wierzytelności znajdujących się na luźnej kartce oznaczonej jako strona 245 z 355(vide: k.8). Powyższe kserokopie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata.

Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 129 § 3 k.p.c., poświadczony przez pełnomocnika będącego adwokatem odpis dokumentu ma charakter dokumentu urzędowego w tym znaczeniu, że potwierdza się w nim z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu źródłowego o treści takiej samej jak odpis (porównaj: uchwały S.N. z 21.12.2010 r., III CZP 98/10, z 21.12.2010 r., III CZP 94/10, postanowienie S.A. we Wrocławiu z 23.09. 2010 r., I Acz 1229/10).

Wobec powyższego uznać należy, że dołączony do wniosku odpis potwierdzający z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu oryginalnego, to jest wyżej wskazanej umowy przelewu wierzytelności z podpisami notarialnie poświadczonymi, spełnia przewidziany w art. 788 § 1 k.p.c. wymóg wykazania przejścia uprawnień z tytułu egzekucyjnego na inną osobę dokumentem prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Jednakże, skoro **notariusz** w powyżej wskazanym oświadczeniu z dnia 23 grudnia 2013 roku **nie potwierdził istnienia strony 245 z 355** (vide: k. 8), **w wykazie wierzytelności przelewanych zgodnie z § 1** (vide: § 6 powyższej umowy), to jak trafnie ocenił to Sąd Rejonowy, nie ma podstaw do przyjęcia, że luźna kartka pozwala ustalić, iż wnioskodawca nabył wierzytelność w stosunku do J. D., M. D., A. M.. Wbrew zarzutom powoda Sąd Rejonowy nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów, nie wysnuł wniosków sprzecznych z zasadami rozumowania i doświadczenia życiowego, uznając, że przedłożony przez wnioskodawcę na k. 8 dowód nie jest dowodem w rozumieniu art. 788 § 1 k.p.c. na okoliczność przelewu wierzytelności w stosunku do J. D., M. D., A. M., co oznacza, że brak jest podstaw w świetle art. 788 § 1 k.p.c. do nadania klauzuli wykonalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.